

var Tale forrige Gang. Naar vi altsaa see hen til, at vor Minister har forhandlet med Folk, som for egen Regning anvende omtrent 3 Millioner Rigsdaler for en Bane i Slesvig og af egne Midler skaffe omtrent 3 Millioner Rigsdaler til Driftsmateriel, saa at de altsaa sætte 6 Millioner Rigsdaler ind som deres Interesse i Foretagendet; og naar man dernæst seer Staten angager sig for 15 à 16 Millioner Rigsdaler, saa er dette Forhold Borgen for, at Sagen vil blive behandlet ordentlig, og at der vil blive gjort Alt, hvad der er muligt, for at den kan blive udviklet paa en tilfredsstillende Maade. Jeg nævner disse Punkter for at gjøre det ærede Thing opmærksom paa, at vi rimeligviis nu ere komne paa et saadant Standpunkt, at dersom vi skulle have en Jernbane i Sjælland — derom kan der jo være forskellige Meninger, Mange kunne have Betænkeligheder og Tvivl derom — saa fristes jeg næsten til at troe, at naar vi ikke nu komme tilrette om Anlægget og komme til at tage den Contract, som den ærede Minister har sluttet, saa vil der maaskee ikke i vor Levetid blive anlagt en Jernbane i Sjælland. Jeg vil tilføie, at jo mere jeg seer paa de Betingelser, den ærede Minister har nævnet, desto mere forekommer det mig, at der kun behøves meget lidt fra Thingets Side til at omstyrte det Hele. Jeg kan ikke troe andet, end at Contracten er sluttet paa saadanne Vilkaar, at det maaskee maatte være Entreprenøren nok saa hjært, om han kom fra den, som om vi gik ind paa den, idetmindste forekommer det mig efter Alt, hvad der er sagt af de sagkyndige Mænd her i Thinget, ikke at tale om de sagkyndige udenfor, at Prikerne ere lave og aldeles ikke gunstige for ham. Jeg skal som sagt ikke længer opholde den ærede Forsamling ved denne første Behandling; thi det er uingvændigt at komme ind paa nogen- somhelst Detail eller Betragtning af det hele Forhold. Vi have jo Haab om at faae en kort Juleferie, men det er nok muligt, at de, der skulle undersøge Sagen nærmere, ville faae en kortere Ferie end de Herrer, der reise bort, og at det saaledes er sandsynligt, at vi, naar vi komme tilbage, kunne blive modtagne med en endelig Beslutning fra det vordende Udvalgs

Side, og at Sagen da rask kan komme til Afslutning.

Minestad: Jeg har glædet mig over, at denne Sag er bleven fremmet, og jeg har denne Gang et godt Haab om, at der nu for Alvor vil blive taget fat paa Sagen, og at den vil blive afgjort med Kraft og sand Fædrelandsind, uden at Partimentinger, endstige enkelte Individuers Mening skal faae hindrende Indflydelse derpaa. Jeg havde derfor ikke havt i Sinde at tage Ordet idag, for ikke at bidrage til at forlænge Forhandlingerne; imidlertid fandt jeg mig dog foranlediget til at forlange det paa Grund af en Ytring af den meget ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Blitzen-Tinede), en Ytring, hvortil der dog allerede af den meget ærede Taler, der havde Ordet før mig, er taget saa meget Hensyn, at jeg skal satte mig i al mulig Forthed. Hvad nu angaaer det Spørgsmaal, den ærede Taler bragte paa Bane, nemlig vor Stilling ligeoverfor Fædrelandets store politiske Forhold, da forholder det sig efter min Mening saaledes, at de Mænd her i Thinget vel kunne have nogen Ret, som mene, at Ministeriet i det Hele har vilst sig vel tilbageholdende ligeoverfor Danmarks Folkething, men paa den anden Side maa det heller ikke glemmes, at der ogsaa er Mænd i denne Sal, som i den Grad mene, at de store Forhold aldeles skulle affæres fra den Virksomhed, der ligger indenfor vort Omraade, at de endog ønske, at de særlige Ministre for Kongeriget Danmark ikke have Sæde i Hans Majestæts Geheime-Statsraad. Det maa man ikke glemme, naar man nu stiller den Opfordring til den høitærede Minister, at han her skal ytre sig, om han anseer det for rimeligt, at der vil indtræde saadanne politiske Forhold, som vilde gjøre en Fortsættelse af Banens Bygning umulig. Det forekommer mig, at man allerede i denne Henseende har faaet en saadan Erklæring, som det staaer i Ministerens Magt at give; thi idet Ministeren har forelagt dette Lovudkast, saa ligger deri middelbart, at der ikke for ham stiller sig saadanne Vanstieligheder iveien, og Sagens Vigtighed er saa stor, at